

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 199-200. szám

2009. július-augusztus

Holnap visszajön

Egy este félálomban a következő gondolatok játszódtak le bennem. Mintha az utcán jártam volna, és az volt az érzésem, hogy valamit éppen most hirdettek ki, és az egész város titokzatos suttogással erről beszél. Embercsoportok álldogáltak az utcasarkokon, és áhítattól elhaló hangon beszélgettek erről az eseményről. Hallottam, amint az egyik így szólt: „Igazán eljön? És holnap?” Mire a másik így felel: „Igen, holnap eljön.”

Éjszaka volt. A csillagok ragyogtak, de ugyanaz a fojtott várakozás hatott át mindent. Mintha senkinek semmi dolga nem lett volna, csak az, hogy várakozással teljesen nézzen embertársaira, és azt kérdezze tőlük: „Ti is hallotátok?”

Ahogy mentem, hirtelen angyali jelenség szegődött mellém. Arca komoly és szelíd volt, homloka földöntúli fénnel ragyogott. Félő tisztelettel és mégis bizalommal szóltam hozzá: „Mond, igaz? Krisztus visszajön?”

- Igen – felelte az angyal. - Holnap visszajön.

- Micsoda öröm! – kiáltottam.

- Öröm? – mondta ő – sajnos e városban sokak számára borzadály. Gyere velem!

A következő pillanatban ott termettünk a város egyik fényes palotájának társalgójában. A papírokkal borított asztal mellett kopaszodó, testes férfi ült. Idegesen rendezgette a papírokat, és közben magában motyogott. A heverőn sápadt, törékeny asszony összekulcsolt kézzel egy kis könyv fölé hajolt. Az egész szoba mérhetetlen gazdagságról tanúskodott. Arany,

ezüst, műtárgyak, külföldi bútortzat, értékes képek – amit csak pénzen meg lehetett vásárolni – mindez együtt volt egy rakáson. A férfi ideges volt és zavart. Megtörölte homlokát és megszólalt:

„Nem tudom, te hogy vagy vele, de én nem örülök ezeknek a híreknek. Nem értem. Ha igazat beszélnek, akkor vége mindannak, amiért idáig küzdöttem.”

- De János – felelte az asszony, sápadt arcát férje felé fordítva, és kezét tördelve – hogy beszélhetsz így? Miközben szólt, feje fölött ugyanazt a fényt láttam, amit az angyal homlokán.

- Nos, Mary, ez az igazság, nem félek kimondani. Nem akarok találkozni Vele – és kívánom, kívánom, hogy halassa el a jövetelét. Mit akar tőlem? Hajlandó vagyok – mondjuk – hárommilliót áldozni egy kórház létesítésére, ha ezzel beéri, és hagyja folytatni az üzletet. Igen, hárommillióért szívesen megváltom a holnapi napot.

- De Ó a legjobb barátom!

- Legjobb barát – felelte az ember haragosan. - Mary, te nem tudod, mit beszélsz. Tudod, hogy mindig is utáltam ezeket a dolgokat. Semmi hasznom nincs belőlük!

Az asszony szánakozva nézte a férjét:

- Talán bővebben felvilágosíthatnád? - mondta.

- Nem, ennek semmi értelme. Nézd ezeket a papírokat, milliós értéket képviselnek. Most hogyan örüljek nekik. Az egészséget nem, de a felét odaadnám, ha elhalasztaná jövetelét száz évvel.

Az asszony kinyújtotta a kezét férje felé, de az eltaszította.

- Látod? – mondta komolyan az angyal – ket-

tőjük között mélységes szakadék tátong, és ez hamarosan végleges lesz. Évek óta élnek ugyanabban az otthonban, miközben ilyen szakadék választja el őket. A nő holnap Krisztusnál lesz, magához vonzza őt, mint a nap a harmatcseppet. A férfi viszont kívánván kívánni fogja, hogy bár a sziklák esnének rá és takarják el!

Változott a szín. Alacsony, nyomorúságos kis szobában voltunk, amelyet egyetlen lámpa pislákoló fénye világított meg. Egy törtlábú szék, rozoga asztal, egy ágyon a sarokban három kisgyerek kuporgott, egymást melengetve. A jéghideg szobában annyira szegényes volt minden, és a gyermekek lehelete meglátszott. A gyerekek beszélgettek: - - Ha megjön a mama, hoz vacsorát. – mondta az egyik.

- De én úgy fázom! – mondta a legkisebbik.

- Gyere középre, majd megmelegítünk. Mama megígérte, hogyha megjön, tüzet rak, föltéve, ha az az ember kifizeti a munkadíját.

- Milyen gonosz ember! – mondta az idősebb fiú – Soha nem fizet a mamának, ha csak elke-rülheti!

Ekkor megnyílt az ajtó, és sápadt, sovány asszony lépett a szobába, csomagokkal megrakva.

- ÖrüljeteK gyermekeim! ÖrüljeteK! Jézus Krisztus jön! Holnap itt lesz!

Mint a fészekben a madárfiókák, úgy emelkedtek fel az ágyban az apróságok, és versengve ölelték anyjukat. Azonnal hittek a szavának. Sokat hallottak már az áldott Úr Jézusról, aki anyjuk Megváltója, és az övék is. Milyen jó barátjuk volt sok fázás és éhezés köze-pette. Egy pillanatra sem kételkedtek jövetelében.

- Édesanyám, vajon minket is magához vesz? Ugye igen?

- Igen, kicsikéim! – mondta mosolyogva. - Karjára gyűjti a báránykáit, és ölében hordozza őket...

Mintegy varázsütésre, újabb jelenet következett.

Ismét fényűzően berendezett teremben voltak. Három vagy négy asszony beszélgetett egymással panaszos hangon. Lakásuk telve volt drágakövekkel, csipkével, selyemmel-bársonnyal és az elegancia minden kellékével; ők maguk azonban szinte kétségbe voltak esve.

- Micsoda átkozott ügy – sóhajtott az egyik – és ami a legjobban bánt, teljesen tájékozatlan

vagyok a dologban.

- Igen – mondta a másik – és ezzel vége lesz mindennek.

A sarokban egy szegény varrólány görnyed munkája fölé; az ezt suttogta: *MINDÖRÖKKÉ AZ ÚRRAL LESZEK!*

- Fogalmam sincs, hogy ez mit jelent – mondta az első beszélő megborzongva – de elég félelmetesnek látszik.

- Nos – szólt a másik – az egész olyan hirtelen jött, soha nem álmodtunk róla, hogy bekövetkezik – egyik percről a másikra át kell mennünk ebből az életből a másikba.

- Milyen áldás, hogy Vele lehetek – mennyire vágytam utána! – mondta a szegény varrónő.

- A nagy elválasztófal csakhamar végleges lesz! – szólt az angyal.

„Mert még vajmi kevés idő, és a ki eljövendő, eljő és nem késik.”

KÉSZEN VAGY?

Kedves olvasóm, készülj! Készülj Istened elé!

„Aki hiszen és megkeresztelkedik, üdvözüL; aki pedig nem hiszen, elkárhozik.” (Márk 16:16.)

„Ti is azért legyetek készek: mert amely órában nem gondolnátok, abban jó el az embernek Fia.” (Máté 24:44.)

E világ dolgai is arra mutatnak, hogy közeledik a nagy válság korszaka. A Szentírás beszél az Úr Jézus Krisztus visszajövele előtt a földet érő próbatételekről.

Amikor először jött a földre, azért tette, hogy felkínálja az üdvösséget mindenkinek, aki elfogadja. „*Másodszor bűn nélkül jelen meg azoknak, a kik őt várják idvességökre.*” Bármely pillanatban megérkezhet.

Vigyázz, hogy készen várjad!

(-net-)

Fogadás

Egy kocsmában többen üldögéltek és ittak. A hangulat emelkedett volt. Mindenféléről beszélgettek, végül az asszonyokra terelődött a szó, amiben egyik a másikat akarta felülmúlni. Csak az egyik férfi hallgatott. Ez feltűnt a többieknek.

– És te? – kérdezték. – Te semmit sem mondasz?

– Nem – válaszolta. – Én ebben nem vehetek részt. Nincs semmi okom panaszra a feleségem miatt. Nem szól egy rossz szót sem. A többiek nevettek és így szóltak:

– Ilyen nincs.

– De igen! – védte most már a feleségét. – Biztos vagyok benne, hogyha éjfélkor azt mondanám neki, hogy keljen fel és főzzön nekem valamit, minden szó nélkül megtenné. A többiek nevetése és heccelődése egyre hangosabb lett. Így kiáltoztak:

– Örültség! Nem fogsz minket átverni! A férfi azonban kitartott állítása mellett és megkérdezte:

– Mibe fogadjunk?

Végül tényleg fogadtak. Rögtön meg akartak győződni róla, hogy barátjuk igazat mondott-e. Így hát az egész társaság fölkerekedett és útnak indult.

Az asszony már régen lefeküdt aludni, hiszen már éjfél is elmúlt, amikor a részeg csapat a házukhoz ért. Férje vezényelni kezdett:

– Asszony, kelj fel és főzz nekünk kávé! Nem látod, hogy vendégeket hoztam?

A vendégek azt gondolták, hogy most aztán jól összeszidja őket. Így szokták meg feleségüktől. De egyetlen rossz szót sem szólt. Rövid idő múlva hallották a csészék zörgését, és nem tartott sokáig, míg kedves arccal behozta a gőzölgő kávé a szobába. Ez a látvány kijózanította a társaságot, és kezdték magukat szégyellni a csendes, szelíd asszony előtt. Végül az egyik elmesélte neki, hogy miben fogadtak. Utána megkérdezte:

– Hogy tud ilyen kedves lenni ilyen emberekhez, mint mi vagyunk? Hogy képes erre?

Így válaszolt rá:

– Szomorúan látom, hogy férjem mindent elkövet, hogy tönkretegyje magát. Csak egy élete van, hiszen a részegeskedőknek nincs örök éle-

tük. Ezért szeretném legalább a földi életét kellemessé tenni, amelyet ráadásul úgy megrövidít magának, hiszen más nincs neki.

A kijózanodott vendégek nemsokára szép csendesen hazamentek. A férfi azonban így szólt feleségéhez:

- Mondd csak, ennyire fontos neked a lelkem üdvössége?

Amikor meglátta az asszony könnyes szemét, mert ilyen kedvesen még sohasem hallotta férjét beszélni, neki is könnyek szöktek a szemébe, és megbánta bűnét. Mindketten letérdeltek és imádkoztak, és az Úr Jézus segített ennek a férfinak, hogy más ember legyen belőle.

(Ernst Modersohn: Evangéliumi életképek c. könyvéből)

Cserepka János misszionárius testvére emlékezünk (1919 - 1999)

Cserepka János leghőbb vágya volt, hogy Krisztushoz vezessen lelkeket. Ezt tette Magyarországon, Erdélyben, Ausztriában, Kanaában, Bolíviában és a köztes állomásokon. Ez a tűz a szívében nem ismert nyelvi korlátot; és nem azért, mert nagy nyelvész tehetség lett volna. Hányszor találta őt felesége, Margitka a bolíviai piacokon Bibliával a kezében, ahogy éppen a helyi árusoknak beszélt Jézus Krisztusról. Ha kellett, kézzel-lábbal mutogatva egészítette ki hiányos szókincsét, de Isten Lelke a hatalmába kerítette, és az emberek meglátták a benne élő Krisztust, megéreztek a rajta átáradó szeretetet és elfogadták az üzenetet.

Mit jelentett számára ez az Istentől jövő küldetés, a misszió? Többször is beszélt erről. Álljanak hát itt az ő szavai, melyeket egy hangfelvétélről írtam át:

Annamarie Kohl interjúja Cserepka Jánossal.

„A misszió az tulajdonképpen az Úr iránt érzett szeretetünknek és a személyes megváltott életünknek a lecsapódása, gyümölcse. A misszió az nem egy olyan valami, amit ráteszünk egy sínre, amit úgy hívunk, hogy misszionárius bu-

siness vagy egyházi üzlet. Nem, a misszió az Jézus Krisztusnak, a misszió urának egyenes parancsa, ami az Apostolok Cselekedetében a pünkösdek természetes következménye volt. Az Apostolok Cselekedetéről írott könyvről mindig azt tartottam, hogy az egy befejezetlen könyv, amit nekem az én rövid kis életemben folytatnom kell, és majd a következők, akiknek átadom a stafétabotot, majd azok is egy szakaszt befejeznek. Ebből majd egyszer az jön ki, hogy a Krisztus drága véréért megváltott gyülekezetet, az eklézsiát, a kihívottakat a Szentlélek tökéletességben állítja Jézus Krisztus elé, mint szeplőtlen menyasszonyát. Szerettem nagyon kiemelni, hogy nem az „egyház”, hanem a „kihívottak”. Mert az egyház a magyarban nem fejezi ki azt, hogy a Szentlélek kihívta a világból. A különböző egyházakban nem mindenki kihívott, de a kihívottak készülnek Krisztus menyasszonyaként. Isten készíti azokat. Az egyháznak az Ura Jézus, de az egyháznak az építőmestere a Szentlélek Isten, azaz a kihívottaknak, az eklézsiának az építő főmérnöke, az Isten Lelke. „*És majd Ő abból ad, ami az enyém*” ahogy Jézusunk mondta. Mint ahogy Isten a pusztában mannával táplálta a vándorló, Egyiptomból kihívott népét, most ilyen titokzatos úton Isten az Ő eklézsiáját - szeretem újból kihangsúlyozni - táplálgatja, de most már nem mannával, hanem az élet kenyerével, aki Jézus Krisztus. És ezért van az, hogy az egyház még mindig bírja, hogy az eklézsiának nincs kimerülése, mert ha egyik helyen kimerül, a másik helyen a Szentlélek újat kezd; de az folyamatos valami. Krisztus mindenkinek a szívére teszi majd a missziót a maga helyén. Én sosem disztináltam, hogy a külmisszió az más, mint a belmisszió; nem. Fontossági szempontból egyforma. Krisztusban élni, Krisztushoz vezetni életet, és a szív utolsó dobbanásáig hűségesen szolgálni Őt. Talán így fogalmaznám meg. Mi nem voltunk hősök. Mi csak kötelességet teljesítettünk. És hiszem azt, és tudom azt, hogy egy másik keresztény a maga helyén ugyanúgy végezte a kötelességet, mint ahogy az Úr az én szívemre tette. Talán én nem is végeztem annyi hűséggel, mint ahogy az a másik testvérem elvégezte. De szerintem nincs ilyen minősítés az Isten országában, hogy „hős”. Nekünk csak egy hősünk van: a Győzelmes Hős, a meghalt, eltemetett és feltámadt élő Úr Jézus Krisztus, aki

feje az egyháznak, akinek az akarata az, hogy az Ő testében az történjen, amit a fej akar. Ma még annyi sömörögzés, annyi baj van, és a magam életében is érzem a tökéletlenség újból és újból visszatérő gyarlóságait. De erősen hiszek abban, és rendületlenül, hogy „*Ő, aki elkezdte bennünk a jó dolgot*”, ahogy az Ige mondja, „*azt el is végzi*.” Csodáltam azt, hogy az a Jézus Krisztus, aki engem megtalált, méltatott arra, hogy minket, úgy mint Pált elküldjön a pogányok közé. A missziós igénk kint a külmissziós helyünkön végig ez volt, „*hogy a sötétségből a világosságra térjenek, megtérjenek a bűneikből, és részesei legyenek az Isten üdvösségének*” (ApCsel.26:18.).

Cserepka János életrajzi adatai

1919 február 4. Cserepka János megszületik Püspökszilágyon

1933 szilveszter estéjén megtér

1934 bemelegszik

1936 Molnár Mária szolgálata Tahiban, elhívása

1937-1942 teológusévek, Baptista Teológiai Szeminárium, Budapest

1942-1943 katonaság

1943-1948 lelkipásztor Szilágyballán

1944. január 23. lelkésszé avatják

1948-1956 a pesterzsébeti baptista gyülekezet lelkésze

1956. szeptember 29. Házasságot köt dr. Ilonka Margittal Felsőcsernátonban

1956. december 15. szökés Ausztriába

1957. július megérkezés Torontóba

1957-1963 a Torontói Magyar Baptista Gyülekezet lelkipásztora

1963. május kanadai állampolgárság, kiküldetés

1963-1967 az első bolíviai szolgálat, La Paz, Chapare

1968-1973 a második bolíviai szolgálat, Chapare

1979-1983 a harmadik bolíviai szolgálat, Jacuiba

1983. február 11-én visszaérkezés Torontóba

1984-1999 Kelowna, BC. Canada

1999. március 10. Cserepka János halála

(Evangéliumi Hírnök)

A világ hét csodája

Egy csapat diák azt a feladatot kapta, hogy készítsenek listát arról, mit tekintenek most a világ hét csodájának. Valószínűleg némi eltéréssel, de a következők kapták a legtöbb szavazatot:

1,az	egyiptomi	nagy	piramisok
2,a	Taj		Mahal
3,a	Grand		Canyon
4,a	Panama		csatorna
5,az	Empire	State	Building
6,a	Szent Péter		székesegyház
7,a	kinai	nagy	fal

Amikor a tanár összeszedte a szavazatokat észrevette, hogy egy diák még nem végzett a listájával. Így megkérdezte a lányt, hogy talán, problémája van a lista elkészítésével? A lány azt felelte, hogy "IGEN, egy kicsit. Nem teljesen tudom eldönteni, mert olyan sok van." A tanár azt mondta: "Oké, oszd meg velünk, amid már van, talán tudunk segíteni befejezni." A lány hezitált, de aztán felolvasta:

- 1, Látni
- 2, Hallani
- 3, Tapintani
- 4, Ízlelni
- 5, Érezni
- 6, Nevetni
- 7, és Szeretni

A teremben olyan csend lett, hogy a légy zümmögését is hallani lehetett volna. Az egyszerű és hétköznapi, általános dolgok elkerülik a figyelmünket, és amit természetesnek tartunk, azok valóban csodálatosak! Egy szelíd figyelmeztetés!

A LEGÉRTÉKESEBB DOLGOKAT AZ ÉLETBEN NEM LEHET KÉZZEL FELÉPÍTENI VAGY MEGVÁSÁROLNI. NE LÉGY ANNYIRA ELFOGLALT, HOGY NE VEDD ÉSZRE EZT!

(-net-)

A Tál család

"Tudjátok, hogy a Tál család hány tagja tartozik a gyülekezetünkhöz?"

Először is az öreg Dik Tál, aki mindent irányítani akar, aztán ott van Protes Tál bácsi és fivére Szabo Tál, akik folyton ellenszegülnek és mindent meg akarnak változtatni. A húguk, Irri Tál, nyughatatlan bajkeverő a két fiával, Inzul Tállal és Molesz Tállal együtt.

Valahányszor felmerül egy új kérdés, Hezi Tál és felesége, Vege Tál várni akar vele még egy évet.

Aztán ott van Imi Tál, aki folyton arra törekszik, hogy a mi gyülekezetünk pontosan olyan legyen, mint az összes többi. Affek Tál néni túl sokat képzel magáról. Iker öccsei, Garan Tál és Han Tál pedig hamis ígéretekkel próbál új tagokat csalogatni a gyülekezetbe.

De azért nem minden családtag rossz. Asszisz Tál testvér például kifejezetten segítőkészen intézi az egyházi ügyeket. A dúsgazdag üzletember nagybácsi, Invesz Tál anyagi hozzájárulására mindig lehet számítani.

A remek politikai érzékkel megáldott Reprezen Tál kiválóan képviseli a közösség ügyeit diplomáciai körökben. Az elkötelezett Agi Tál nővér élen jár a térítésben. Medi Tálhoz bármikor fordulhat átgondolt és megnyugtató tanácsért, a szertartásokon az egyházi énekeket pedig Kán Tál dalolja, zenész fivére Trombi Tál (a kamasz Mu Tál átmenetileg nem énekel vele.)

Sajnos a múlt év során három családtaggal is kevesebben lettünk:

két unokatestvér, Dezer Tál és Konver Tál áttért más vallásra, a kilencven éves Exi Tál néni pedig végelgyengülésben elhunyt."

(K
özreadja: Laczkovszki Jánosné)

Vita a filozófia professzorral

Sokan alábecsülik a hit fontosságát. Valóban elegendő az öt érzékszervünk Isten megtapasztalására? Csak azok léteznek, amit látunk, meg tudunk fogni vagy meg tudunk enni?

Az ateista filozófia-professzor arról beszél a tanítványainak, mi a problémája a tudománynak Istennel, a Mindenhatóval. Megkéri az egyik új diákját, hogy álljon fel és a következő párbeszéd alakul ki:

Prof: Hiszel Istenben?

Diák: Teljes mértékben, uram.

Prof: Jó-e Isten?

Diák: Természetesen.

Prof: Mindenható-e Isten?

Diák: Igen.

Prof: A bátyám rákban halt meg, annak ellenére, hogy imádkozott Istenhez, hogy gyógyítsa meg. Legtöbbünk törekedne arra, hogy segítsen másokon, akik betegek. De Isten nem tette ezt meg. Hogyan lehetne akkor jó Isten? Hmm?

Diák: (a diák hallgat)

Prof: Erre nem tudsz választ adni, ugye?

Kezdjük előlről, fiatalember. Jó-e Isten?

Diák: Igen.

Prof: Jó-e Sátán?

Diák: Nem.

Prof: Honnan származik Sátán?

Diák: Istentől?

Prof: Így van. Mondd meg nekem, fiam, van-e bűn ebben a világban?

Diák: Igen.

Prof: A bűn mindenhol jelen van, nemde?

Diák: Igen.

Prof: És Isten teremtett mindent. Így van?

Diák: Igen

Prof: Tehát ki teremtette a bűnt?

Diák: (a diák nem válaszol)

Prof: Vannak-e betegségek? Erkölcstelenség? Gyűlölet? Csúfság? Mindezen szörnyű dolgok léteznek ebben a világban, ugye?

Diák: Igen, uram.

Prof: Tehát, ki teremtette mindezeket?

Diák: (a diák nem felel)

Prof: A tudomány állítása szerint 5 érzékünk van, melyekkel felfogjuk és megfigyeljük a dolgokat magunk körül. Mondd meg nekem, fiam! Láttad-e már valaha Istent?

Diák: Nem, uram.

Prof: Mondd meg nekünk, hallottad-e már valaha a te Istenedet?

Diák: Nem, uram.

Prof: Érezted-e már valaha a te Istenedet, megízlelted-e a te Istenedet, vagy érezted-e már a te Istened illatát? Különbösen is, volt-e már valamilyen kézzelfogható tapasztalatod Istentről?

Diák: Nem, uram, attól tartok nem.

Prof: És mégis hiszel benne?

Diák: Igen

Prof: A tapasztalati, igazolható, bemutatható bizonyítékok alapján a tudomány kijelenti, hogy a te ISTENED nem létezik. Na erre mit mondasz, fiam?

Diák: Semmit. Nekem csak a hitem van.

Prof: Igen. A hit. Pontosan ezzel van problémája a tudománynak.

Diák: Professzor, létezik-e a hő?

Prof: Igen.

Diák: És létezik-e a hideg?

Prof: Igen.

Diák: Nem, uram. Nem létezik.

(Az események ezen fordulatára az előadóterem elcsendesedik.)

Diák: Uram, lehet sok hőnk, még több hőnk, túlhevíthetünk valamit, vagy még annál is jobban felhevíthetjük, lehet fehér hőnk, kevés hőnk, vagy semennyi hőnk. De nem lesz semmink, amit hidegnek hívnak. 458 fokkal tudunk nulla alá menni, ami a hő nélküli állapotot jelenti, de annál lejjebb nem mehetünk. A hideg nem létezik. A hideg szót a hő nélküli állapot jellemzésére használjuk. A hideget nem tudjuk lemérni. A hő: energia. A hideg nem AZ ellentéte a hőnek, uram, hanem a hiánya.

(Az előadóteremben ekkor már egy gombostű leejtését is meg lehetne hallani.)

Diák: És mi van a sötétséggel, Professzor? Létezik-e a sötétség?

Prof: Igen. Hogyan beszélhetnénk AZ éjszakáról, ha nem lenne sötétség?

Diák: Ismét téved, uram. A sötétség valaminek a hiányát jelzi. Lehet kis fényünk,

normális fényünk, nagy erejű fényünk, vil-
láno fényünk, de ha sokáig nincs fény, ak-
kor nincs semmi, S azt hívjuk sötétségnek,
így van? De a valóságban a sötétség nem lé-
tezik. Ha létezne, még sötétebbé tudnánk
tenni a sötétséget, nemde?

Prof: Tehát, mire akarsz rámutatni min-
dezzel, fiatalember?

Diák: Uram, azt akarom ezzel mondani,
hogy a filozófiai eszmefuttatása hibás.

Prof: Hibás? Meg tudod magyarázni, miért?

Diák: Uram, ön a kettősségek talaján mo-
zog. Azzal érvel, hogy van AZ élet, utána
pedig a halál, van egy jó Isten és egy rossz
Isten. Az Istenről alkotott felfogást véges-
nek tekinti, mérhető dolognak. Uram, a tu-
domány még egy gondolatot sem tud meg-
magyarázni. Elektromosságot és mágneses-
séget használ, de sohasem látta egyiket sem,
arról nem is szólva, hogy bármelyiket meg-
értette volna. Ha a halált AZ élet ellentéte-
ként vizsgáljuk, akkor tudatlanok vagyunk
arról a tényről, hogy a halál nem létezhet
különálló dologként. A halál nem az élet el-
lentéte: csak annak hiánya.

Diák: Most mondja meg nekem, professzor:
azt tanítja a diákjainak, hogy majmoktól
származnak?

Prof: Ha a természetes evolúciós folyamatra
célzol, akkor természetesen igen.

Diák: Látta-e már valaha AZ evolúciót a sa-
ját szemével, uram?

(A professzor mosolyogva megrázza a fejét,
kezdi látni, mi lesz a vita kimenetele.)

Diák: Mivel eddig még senki sem látta AZ
evolúciós-folyamatot végbemenni, sőt azt
sem tudja bizonyítani, hogy ez egy folyama-
tos történés, azt jelentené mindez, hogy ön a
saját véleményét tanítja, professzor? Akkor
ön nem is tudós, hanem prédikátor?

(Nagy zajongás támad az osztályban.)

Diák: Van-e valaki az osztályban, aki látta
már valaha a professzor agyát?

(Az osztály nevetésben tör ki).

Diák: Van-e itt valaki, aki hallotta már a
Professzor agyát, érezte, megérintette azt,
vagy érezte az illatát?... Úgy tűnik, senki
nem tette. Tehát, a tapasztalati, állandó, ki-
mutatható bizonyítékok megalapozott sza-
bályai szerint a tudomány kimondja, hogy
önnek nincs agya, uram. Ne vegye tisztelet-
lenségnek, uram, de hogyan adhatnunk így

bármilyen hitelt az előadásainak?

(A teremben síri csend. A professzor a diá-
kot nézi, arca kifürkészhetetlen.)

Prof: Azt hiszem, hit alapján kell elfo-
gadnod, fiam.

Diák: Erről van szó, uram! Ember és Isten
között a HIT a kapcsolat. És ez mindennek
a mozgatója és éltetője.

A diák... Albert Einstein volt.

"A tudomány, vallás nélkül sánta, a vallás
tudomány nélkül vak." (Albert Einstein)

(-net-)

Mi lenne, ha a Biblia lenne a mobilom?

Mi lenne, ha a Bibliánkat úgy kezelnék,
mint egy mobil?

Mi lenne, ha mindig magunkkal hordanánk?

Mi lenne, ha mindig visszafordulnánk érte,
ha otthon felejtettük?

Mi lenne, ha az Igékre úgy néznénk, mint az
SMS-ekre?

Mi lenne, ha karácsonyra ajándékként ad-
nánk?

Mi lenne, ha vészhelyzet esetén elsőként ezt
vennénk elő?

Mi lenne, ha úgy tekintenénk rá, hogy nem
tudunk nélküle élni a mai modern világban?

A Biblia olyan, mint a mobilunk. Összeköt
Istennel, ezáltal is tudunk vele beszélni, e
keresztül is válaszol.
Mert soha nem kell a térerő miatt aggód-
nunk, ugyanis Jézus Krisztus a kereszthalá-
lával megteremtette a 100%-os lefedettséget
az egész Földön, és a kiontott vérével aláírta
azt a hűség szerződést, amely örökre szól, s
állja minden számlánkat, így ingyenesen
hívható.

HÍVD TE IS!

És ne kapcsolod ki soha!

(kivonat Arend Remmers írásából)

HUMOR

Ezt csak a mi nyelvünkkel lehet megcsinálni!...:

Találkozás:

Nyuszika és a róka találkoznak az erdőben. Nyuszika

köszön:
- Szia vöröske!
- Te engem ne vöröskézz le!
- Miért, jobb lenne, ha lerókáználak.....!?!

Előző munkahely:

A HR-es kérdezi az új titkárnőt:
- És mondja, az előző munkahelyén mennyi volt az évi fizetése?

- ??? Nálunk az előző munkahelyemen nem dolgozott egy Évi sem!

Margarin:

Két egér beszélget a kamrában:
- Rád fog esni a margarin!
- Rámamargarin?

Hogy kapta Benedek Elek a nevét?

Anyukája reggel beszólt a kisfiának:
- Benn vagy még az ágyban?
- Benne, de kelek.

Trükk:

- Mondja Kovács bácsi, maga mit szokott csinálni, ha este nem tud elaludni?
- Én? Elszámolok háromig, és már alszom is.
- Tényleg? Csak háromig?
- Háromig, de van úgy, hogy fél négyig is.

FAKANÁL

Mézes-sörös grillezett csirkemell

Hozzávalók: 4 nagyobb csirkemell filé; mézes-sörös pác

A körethez: 4 adag grillen sült csemegekukorica
Mézes-sörös pác: 2 evőkanál méz; 2 dl világos sör; 1 dl olaj; 1 kiskanál só; 1 mokkáskanál frissen őrölt bors

Elkészítés: A csirkemell filéket tegyük magas falú táliba, öntsük rá a mézes-sörös pácot, és forgassuk meg benne a húsdarabokat. Fedjük le fóliával, és egy éjszakára tegyük a hűtőbe pácolódni. Fontos hogy egy éjszakát pácolódjon, mert vastag a csirkemell, és akkor finom, ha a belsejét is átjárják az ízek. a Nem árt, ha közben megforgatjuk a páclében a húsdarabokat. Másnap vegyük ki a pácléből a csirkemelleket, és a forró grillen, lassan süssük pirosra. Forrón, a grillezett csemegekukoricával találjuk.

Mézes-sörös pác

A mézet kanalazzuk keverőedénybe, kevergetve öntsük hozzá a sört, az olajat, majd sózzuk, bor-

sozzuk meg. Az így elkészített pácba máris beletehetjük a csirkemell filéket. A pác javasolt eltarthatósága: 2 nap hűtőben.

Slambuc

Hozzávalók: 70 dkg burgonya, 25 dkg csuszatészta, 10 dkg füstölt húsos szalonna, 1 fej hagyma, só, 1 ek pirospaprika, 15 dkg füstölt kolbász, 1 zöldpaprika, 1 paradicsom.

Elkészítése: A szalonnát apró kockákra vágom és a bográcsban félig kiolvasztom. Szép sárgára pirítom rajta a tésztát, majd az apróra vágott hagymát is. Meghintem a paprikával, beledobom a felkockázott krumplit, illetve a felkarikázott kolbászt. Felöntöm annyi vízzel, hogy 2-3 ujjnyira ellepje. Belekarakózom a zöldpaprikát és a paradicsomot, sózom és kis lángon - ha lehet lefedve - puhára főzöm.

Alkalmaink

Istentisztelet: minden vasárnap 10 és 18 órákor

Bibliaóra: minden csütörtök 18,30 órákor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör:
minden vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúsági bibliaóra: minden kedd 18,00 órától és vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúsági énekóra: minden vasárnap 16,00 órától 17 óráig

Felnőtt kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/: minden vasárnap 9 órától 10 óráig

Úrvacsora: Minden hónap első vasárnapján a 10 órákor kezdődő Istentisztelet második felében

Közös imaóra: Ünnepi Istentiszteletek előtt 9 órától 10 óráig (Karácsony, Húsvét, Pünkösöd, Hálaadónap)

Sakk szakkör Minden hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Dr. Almási Mihály**
Pesterzsébet, Ferenc u.3.
Telefon: 283-14-13

Gyülekezetvezető/Gondnok:
Laczkovszki János
Telefon: 284-46-04

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **dr. Almási Mihály**
Szerkesztő: Máté Dániel mate.dani@freemail.hu, Máté Daniella,

Technikai szerkesztő: Lesták Károly
Honlap: www.erzsebet.baptist.hu